

ריגור פישמן חשופים לתיקשורת

יש לנו שוב בורסה טובה

רק כמה מילים על הבורסה. חזרתי וי בדקתי ושמעתי הערכות על עתידה של הבורסה בשבועות הקרובים. הסיכום: מת ייצב במה שקרוי רמת-שערים חדשה. מה שקרה בשבוע האחרון הוא סימן בריא לבורסה בריאה. יש עוד מושג שרווח לאחי רונה בבורסה: בורסה סלקטיבית. במילים אחרות, אם מסלקים את הזבל וזה מה שקי רה למעשה בשבוע האחרון, יש במה ל השקיע וגם כדאי להשקיע. יש מספיק כסף בשוק. עכשיו, שגדל מיספר המניות עם ההנפקות החדשות, יגיעו שני גורמים אלה לאיזון לקראת סוף השנה ואז, ככל הנראה, תהיה הבורסה בתונה לתנודות תרשיות. עד אז, אם לא יהיה אירוע חיצוני יוצא-דופן, או גזירה כלכלית שאינה גרי אית באפק, מטעמים פוליטיים, עד אז תהיה הבורסה טובה. גם ההנפקות של הבני קים הגדולים יצרו אווירה טובה.

עוד הערה: מצטער, אי-אפשר היום להמליץ על השקעה במניה זו או אחרת. כל אחד כראות עיניו. אבל הכלל של "לקחת טרמפ" בעינו עומד. קחו טרמפ על מניה שעולה ורדו ממנה לפני שהיא יורדת. דיברתי לאחרונה עם אחד מחכמי הבורסה. דבריו ראויים לתשומת-לב. הוא אומר: יש פסימיסטים — רואי שחורות, יש אופטימיסטים — הרואים הכל בוורוד ויש סוג שלישי, הלא הם הריאליסטים. כדי לדעת במה להשקיע, צריך לבדוק את השוק.

מה למעשה קרה בשבועים האחרונים? כמעט כל הנדירות היי חודשים קרסו. היו שבועות ימים של מימשים ולמה לא! עכשיו מתייצב השוק ותחור לגודלו היי אמיתי ועכשיו יש לנו שוב בורסה מיכה.

הדולר

מתווך בין

הלירה והשקל

לפני שלושה שבועות חזר חבר שלי מחו"ל. זה עוד לא כלי-כך חשוב. הוא ציל צל אלי כדי להראות לי משהו. חשבתי שהביא איו מתנה קטנה. בקיצור, יש לו בעיה. הקשורה בנסיעה. כדאי שאכתוב מה הבעיה — זה כבר קצת מסובך. התי יישב. הוציא מהמכרז כל מיני מיסמכים הראה לי ובסוף אמר, "אתה רואה איך דפקו אותי?" ראיתי.

עכשיו נגלגל את הבעיה. חברות כרי טיטי-האשראי ויהו ישראל-כרז מנהלות את חשבונות חו"ל בדולרים. קיבלת כרי טיטי-האשראי בינלאומי. קנית באמצעותו בי לונדון כמה סוודרים במחיר 100 פונט. יופי. אחרי כמה שבועות אתה מקבל הבני תה חשבון של... לא טעות. אתה מקבל הודעת חיוב של ויהו או ישראל-כרז. מה כתוב שם. קנית בנגייה 50 לירות סטרי לינג. כתוב, אחר כך כתוב סכום גוסף, אבל הפעם בדולרים, למה. למה הפכו את הליריט לדולרים של ארצות-הברית. רי אה-ריכך יש סעיף המחייב את חשבונך בכך וכך שקלים.

בכל העסק הזה, יש בעיה אחת. במעבר מסטרלינגים לדולרים ולשקלים אתה תמיד משלם יותר. יותר מאשר הסכום שהיו מחייבים אותך, אילו היו מתרגמים את הלירה האנגלית ישירות לשקלים. לא יע זור, לכה זה.

יש לנו עצה. אם אתם נוסעים לחו"ל ומתכווננים לשלם באמצעות כרטיס-אשראי, תגידו בבנק ש"יחייבו את השבון הפתוח במסך בעתיד. או באמת תשלמו דולר תמורת דולר וזירה תמורת לירה, כפי תיווכו של השקל.

בקרן רונית, היא המחייבת. העובדה שאלי אנשים נותנים בכס אמון וממשיכים להשקיע בקרנות שלכם, היא העושה אתכם לנושא ציבורי. חשוף לאמצעי-התיקשורת. מומחים לדבר הסבירו לי את השיטה האמצעים שנקטתם כדי להגיע לתשואות גבוהות. כל הכבוד. אתם הייתם הראשונים ולכן הגעתם למה שהגעתם. אולי במישפט אחד נתאר את הדברים. התחלתם במעט מניות כבדות הרבה מניות חופשיות, שחלקן השיג תשואות שיא שהעלו את רמת התשואה של הקרן כולה. לאט-לאט, עם הגידול בנכסי הקרן ומיספר המשתתפים בה, יכולתם לשנות את היחס ולהגדיל את חלקן של המניות הכבדות לעומת החופשיות. היום, לדברי אליעזר פישמן, כ-70 אחוז מהמניות שבקרן רונית הם כבדות. זה אולי מבטח מפני הפתעות קטנות ואולי גדולות יותר.

אבר מענייניו של הציבור לדעת איך תנהגו בעתיד. כשיבוא הציבור, והוא יבוא, להגן על הקרן, ולכס איך האמצעים הנזילים שיש לבנקים. אתם לא תמכרו את רכושכם הפרטי. אתם אינכם יכולים לניס מאות מיליונים של שקלים במשך יום, כפי שעשו הבנקים שמכרו ציבורים ומפייח כשהיה צורך. זו הסיבה החשובה ביותר מדוע קבוצת ריגור-פישמן אינה העסק הפרטי שלכם. בשבוע הבא, סרק נוסף.

הנה ההמשך מיספר שניים בדיוקן המאולתר של קבוצת ריגור פישמן. אם אתם זוכרים את מה שכתבתי בשבוע שעבר, או נצרו. הפסתי את אליעזר פישמן בטלפון במישרדו. היתה לנו שיחת-טלפון בת 47 דקות. מעניינת מאוד. משכנעת מאוד. שוכנעתי שיוסי ריגור ואליעזר פישמן הם וירטואוזים בשוק ההון על כל ענפיו. הם הצליחו להוכיח שאפשר להרוויח הרבה כסף בשוק ההון, אם עובדים קשה ושיטתית, וכמובן כאשר יש הידע והכלים לניהוח השוק.

יש נושא אחד שעליו אנחנו תלוקים לאורך כל הדרך: אומר לי יוסי ריגור, שגם איתו ניהלתי שיחה טלפונית ארוכה: "אני לא רוצה את אמצעי-התיקשורת. שיניחו לי לעשות את עבודתי בשקט. אני לא רוצה להתפרסם. העסקים שלי הם ענייני הפרטי. אני רוצה לשחק טניס בשקט. מבלי שיציניעו עלי — הנה יוסי ריגור."

יוסי, אמרתי לו, לא יעזור, אתם הפכתם נושא ציבורי, לא רק בגלל ההצלחה. לא רק בשל הקנאה. אלא בעיקר, משום שאתם אחראים היום לכספי אלפי לקוחות בקרנות-הנאמנות שלכם. והעובדה שקרן רונית הפכה תוך זמן קצר יחסית לקרן המצליחה ביותר בישראל, עם תשואה של 283 אחוז מתחילת השנה, היא גם מחייבת. העובדה, שצברתם 2200 מיליוני שקלים

שלים במחזורי חסוך

בכל תחנות הדלק של חברת אקסון האמריקאית, בכל רחבי ארצות-הברית, וי המדובר הוא בחברת-הדלק הגדולה בעולם, גם ברווחיה, נתלה שלט חדש: שלם במי זומן וחסוך. כרטיס-האשראי עדיין טר בים, אך מזומנים טובים מהם. סוף עידן כסף הפלסטיק? עוד לא. אבל משהו חדש מתרחש: חוזרים אל השטרות המרשרשים. וכך מסבירה החברה מדוע בכל תחנות הדלק שלה תוענק הנחה על מחיר הדלק למשלם במזומן: מאז הונהגו כרטיס-האשראי, ראי, הנפקתם וכיסוי, "חובות רעים" היו כרוכים בהוצאות שנכללו במחירי הדלק. בשנים האחרונות גדלו הוצאות אלה פי שלושה בשל האינפלציה. ערעי הריבית ודמי-הדואר. עד עתה לא היה הבדל בין מחיר הדלק ששילמו לקוחות ששילמו מזומן, ובין המחיר ללקוחות ששילמו באשראי. כרטיס-האשראי, עכשיו, אומרת חברת אקסון, המשלמת במזומן אינם חייבים לי שלם את מחיר האשראי, ולכן המשלם במי זומן וכאי להנחה.

בישראל עובדת השיטה טוב יותר. אתה נכנס לתחנה, קונה, ושוקף את כרטיס-האשראי. בעל החנות מסתכל עיניך במכשף מהורר הר ומציע לך את עיסקת חיך: שדם במזומן ותקבל הנחה של 5 או לפעמים גם 10 אחוז. כדאי לו ובזודאי גם לך. אין שום סיבה, שעד דדתן של הנדירות שעליהן מדבקות התוויות של "ויזה" ו"שראכרס" לא יהיה שלם האר מר: שדם במזומן וחסוך.

של גרוטאות לא נאספות עלי-ידי בעליהן. מה שרציתי להסביר הוא, ואני מקווה שהצלחתי, שהסובסידיה הסמויה, במחיר הגבוה של 450 דולר לטונה ברזל, היא למעשה 250 דולר לטונה. וזאת כשמחיר הברזל מיוכל מחו"ל הוא 300 דולר לטונה. כל זה כדאי לקיים קרית-פלדה כדתי-יעודה עם 600 פועלים. ודעו דבר אמרו לי, שבחז"ל, במיפעל מודרני, כמות של 20 אדף טון המצב להיותם ויש לו השפעה לא קטנה על מחירי הדיירות.

אי-יעילות חזקה מברזל

לצורכי השכלה כללית, אני כיד מצייך אתכם בידע בענייני ברזל. יש משבר כל-ל עולמי בענף הפלדה בעולם. כושר הייצור כפול מהתוצאות, בעיקר בשל הירידה בבנייה בעולם כולה, בעיקבות המיתון הר כל-ל-עולמי. התוצאה היא, שמחיר הברזל והפלדה יורדים בשוקי העולם, והיום הם כ-300 דולר לטונה.

עכשיו לסיפור עצמו. בארץ, בגלל היי טלים ואיסור מינהלי לייבא ברזל בניין, המחיר הוא 450 דולר לטונה. כרגע מונחת על שולחן מישרד-התעשייה-המסחר הצר עה להטיל על הברזל היטל נוסף של 75 דולר, כך שמחירו לצרכן, בעיקר קבלני בניין, יהיה 525 דולר לטונה. ההנמקה: קרית הפלדה מפסידה ולכן צריך להעלות את המחיר.

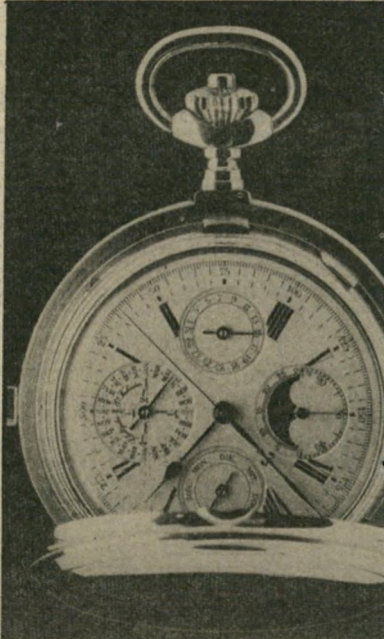
ליד עכו הוקם לפני 30 שנה מיפעל הפי לדה, המורכב משני מיפעלים: האחד הוא מיפעל ההתכה, המתיך גרוטאות לבוליי ברזל השוני, מיפעל העירגול, ההופך בר לים אלה של ברזל למוטות של ברזל לבניין בקטרים שונים. כיוון שהמיפעל לא חודש מאז הקמתו, יעילותו וכושר התי פוקה שלו נמוכים, והוא מספק רק 120 אלף טונות מצריכת השוק המקומי. הגיעה ל-300 אלף טונה בשנה. היתר מיובא. הסובסידיה שמקבל מיפעל הפלדה מגיעה ל-150 דולר על טונה, שהוא ההפרש בין מחיר הברזל המיובא לזה שנמכר, נדמה לכם. ההפרש הוא גבוה עוד יותר.

בכל העולם נמכרו גרוטאות ברזל לי מיפעלי הפלדה במחיר של 135 דולר הי טונה. בארץ החוק אוסר על יצוא גרוטאות ולכן יש למעשה למיפעלי הפלדה בעכו מנופול על קניית גרוטאות. הם מוכנים לשלם רק 10 דולר לטונה של גרוטאות. זו הסיבה, בין היתר, לכך שכמויות גדולות

שעון במקום חשבון

הסתכלו טוב, לפניכם השעון היקר בי יותר בעולם. שווייצי כמובן. המחיר מאה חמישים אלף דולר, אפשר לקנות בשווייץ, להכניס לכיס, כיאה לשעון-כיס. ולא צריך להצהיר עליו במכס.

תמיד יותר טוב להחזיק כמה שעונים כאזה בכפפת, מאשר את

תמורתם בחשבון ממוספר בבנק שווייצי. אז אין צורך בשווייץ, שי מחזיק אותך ואת מיספר החשבון שלך בכיס, במקום שעון-כיס.

עיקר שכחתי: למה הוא כלי-כך יקר? הוא עשוי מ-1300 חלקים עבודת-ידי, כולו עשוי זהב. מה מציג השעון? זמן, משנה, יעד שנה, הכל במחוגים עשויים זהב. חמש מערכות זמן מציגות שניות, דקות, שעות, התאריך — היום בשבוע, החדש בשנה, השנה עצמה. דבר נוסף, מתי הירח מלא. אגב שם השעון הוא: גראנד קומפליקסיון. או בלשוננו סיבך עצום. השעון גם מצלצל, מפום נעימות ומזכיר לאדוניו מתי עליו להראות אותו לסקר נים.

מכבסים את "ישפרו"

יש מה גיליתי. בין השאר, בהודעות של הבורסה: שהאדונים יוסי ריגור ואליעזר פישמן, כל אחד, מכרו ב-28 בספטמבר השנה שניים וחצי מיליון מניות רגילות של 0.1 שקל של ישפרו בשער של 1030 שקל. בתמורה של 51.5 מיליון שקל. הקונה היתה לא אחרת מאשר חברת יורפאל (שימו לב לשם החברה) למימון השקעות. לאחר רכישה זו מחזיקה החברה ביותר מ-10% ממניות ישפרו. בהערה בכתיב-יד למטה, כתוב: חברת יורפאל הינה חברה בשליטתם של ה"ה יוסי ריגור ואליעזר פישמן. מסתבר, שיופאל הם קיצור שמם של יוסי ריגור, פישמן ואליעזר. ובאמת זו החברה שבאמצעותה הם עובדים. זה עוד לא הכל. צילצילתי ליוסי ריגור ושאלתי אותו את זה תרגיל בכיבוש מס. הוא אמר לי שלא. אמרתי לו שמוותר לעשות את הראיה שהוא עשה את זה, מר עוד החוק לא תוקן. לבסוף אמר, שאכן יש כאן עניין של מס, אבל לא כיבוש מס. מעניין.